

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la respingerea cererii de revizuire depuse de Veaceslav Ciuntu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Ciuntu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție,

*(Dosarul nr. 3rh-2/25
NR. PIGD 2-17134386-01-3rh-22012025)*

Argumentele invocate în revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă. Circumstanța nouă pe care se întemeiază revizuirea nu a existat la momentul judecării cauzei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. L. Holevițaia
Curtea de Apel Chișinău, jud. E. Palanciuc, A. Malii, V. Clima
Curtea Supremă de Justiție, jud. M. Ghervas, D. Mardari, G. Stratulat, E. Cobzac, V. Boico

09 iulie 2025

Textul corespunde originalului

examinând, în lipsa părților, admisibilitatea cererii de revizuire depuse de Veaceslav Ciuntu împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 ianuarie 2017, Veaceslav Ciuntu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 29 iulie 2016, în urma controlului fiscal prin metoda verificării tematice cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit la persoana fizică Veaceslav Ciuntu pentru perioada 2012-2015, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a întocmit actul nr. 5-675551, prelungit prin actul nr. 5-675553, nr. 5-675554 și nr. 5-675555 din 02 august 2016, prin care a stabilit că Veaceslav Ciuntu pentru perioadele fiscale a anilor 2012-2015 a încălcat prevederile art. 226⁷ alin. (1) din Codul fiscal, prin neprezentarea declarațiilor persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (forma CET08) pentru această perioadă.

3. Manifestându-și dezacordul cu actul Inspectoratului Fiscal de Stat, Veaceslav Ciuntu l-a contestat, menționând că autoritatea fiscală nu a luat în calcul faptul că sursele financiare au fost primite de peste hotarele țării, de la compania „Thenelinx” LTD, rezidentă în Republica Cipro, al cărei fondator este el, în baza unui contract civil și reprezintă surse de venit neimpozabile.

4. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 230 din 22 septembrie 2016 au fost respinse argumentele expuse în dezacordul cu privire la actul de control și s-a decis a calcula și a încasa la buget suma de 397 732,93 MDL, cu titlu de impozit pe venit obținut de către persoana fizică în perioada anului 2012, aplicarea prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal și încasarea amenzii egală cu 100 % din suma diminuării ce constituie suma de 397 732,93 MDL, precum și aplicarea pentru încălcările legislației fiscale a majorării de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal în mărime de 173 755,63 MDL.

5. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 244 din 13 octombrie 2016 au fost respinse argumentele expuse în dezacordul cu privire la actul

de control și s-a decis a calcula și a încasa la buget suma de 623 609 MDL cu titlu de impozit pe venit obținut de către persoana fizică în perioada anului 2013, aplicarea prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal și încasarea amenzii egale cu 100 % din suma diminuării ce constituie suma de 623 609 MDL, precum și aplicarea pentru încălcările legislației fiscale a majorării de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal, în mărime de 205 105 MDL.

6. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 245 din 13 octombrie 2016 au fost respinse argumentele expuse în dezacordul cu privire la actul de control și s-a decis a calcula și a încasa la buget suma de 610 488,92 MDL cu titlu de impozit pe venit obținut de către persoana fizică în perioada anului 2014, aplicarea prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal și încasarea amenzii egale cu 100 % din suma diminuării ce constituie suma de 610 488,92 MDL, precum și aplicarea pentru încălcările legislației fiscale a majorării de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal în mărime de 156 956,70 MDL.

7. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 246 din 13 octombrie 2016 au fost respinse argumentele expuse în dezacordul cu privire la actul de control și s-a decis a calcula și a încasa la buget suma de 506 505,87 MDL cu titlu de impozit pe venit obținut de către persoana fizică în perioada anului 2015, aplicarea prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal și încasarea amenzii legale cu 100 % din suma diminuării ce constituie suma de 506 505,87 MDL, precum și aplicarea pentru încălcările legislației fiscale a majorării de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și alin. (3) din Codul fiscal în mărime de 71 619,93 MDL.

8. La 03 noiembrie 2016, Veaceslav Ciuntu a depus contestații împotriva deciziilor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 230 din 22 septembrie 2016, nr. 244, nr. 245 și nr. 246 din 13 octombrie 2016 asupra cazurilor de încălcare fiscală.

9. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 311 din 01 decembrie 2016 a fost respinsă contestația fără număr din 03 noiembrie 2016 depusă de Veaceslav Ciuntu, acesta fiind obligat să execute deciziile nr. 244, nr. 245 și nr. 246 din 13 octombrie 2016

10. Totodată, prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 322 din 16 decembrie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Veaceslav Ciuntu, acesta fiind obligat să execute decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 230 din 22 septembrie 2016.

11. Reclamantul a considerat ca fiind ilegale deciziile organului fiscal și în mod eronat s-a constatat că el încălcat legislația fiscală, prin nedeclararea venitului obținut pentru perioada anilor 2012-2015 și neonorarea obligației de achitare în termen la buget a impozitului pe venit pentru anii 2012-2015. Or, obiect al impunerii impozitului pe venit este reglementat de art. 14 din Codul fiscal, care stipulează că

venitul obținut peste hotarele țării, în urma realizării contractului, nu poate fi supus impozitării pe teritoriul Republicii Moldova.

12. În acest sens, reclamantul a evocat că a prezentat organului fiscal contractul autentificat, inclusiv de către organele fiscale din Republica Cipru, însă această circumstanță a fost lăsată fără apreciere.

13. Iar, organul fiscal din Republica Moldova nu a ținut cont de Convenția semnată la Nicosia în data de 28 ianuarie 2008 între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Cipru privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale, și nu a întreprins măsuri pentru a elucida natura mijloacelor obținute de către Veaceslav Ciuntu pe teritoriul Ciprului.

14. Reclamantul a menționat că, organul fiscal din Republica Moldova face referire în deciziile sale la un răspuns incomplet emis de Ministerul Finanțelor din Republica Cipru din 23 decembrie 2015, potrivit căruia „Thenelinx” LTD a fost fondată în Cipru în data de 08 aprilie 2011, cu număr de înregistrare 248112, însă persoana fizică Veaceslav Ciuntu nu figurează pe lista angajaților acestei companii și că, pe perioada anilor 2013-2015, Veaceslav Ciuntu nu a achitat careva taxe în bugetul Republicii Cipru.

15. În opinia lui Veaceslav Ciuntu, această concluzie este nefondată, iar informațiile prezentate sunt eronate, deoarece, a fost indicată incorect denumirea firmei și anume „Thenelines” LTD în loc de „Thenelinx” LTD.

16. Reclamantul Veaceslav Ciuntu a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 230 din 22 septembrie 2016, nr. 244, nr. 245 și nr. 246 din data de 13 octombrie 2016 asupra cazurilor de încălcări fiscale comise de către Veaceslav Ciuntu (nedeclararea venitului obținut pentru anii 2012-2015 și pentru neonorarea obligației de achitare în termen la buget a impozitului pe venit pentru perioada 2012-2015) și anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 311 din 01 decembrie 2016 și nr. 322 din 16 decembrie 2016 pe marginea contestațiilor depuse de către Veaceslav Ciuntu.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Veaceslav Ciuntu, s-au anulat deciziile emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nr. 230 din 22 septembrie 2016, nr. 244, nr. 245 și nr. 246 din 13 octombrie 2016. În rest, acțiunea s-a respins (vol. II, f.d. 32, 35-46).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (vol. II, f.d. 79, 80-87).

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

19. Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. II, f.d. 135-148).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL DUPĂ REJUDECARE

20. Prin decizia din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat (vol. III, f.d. 40, 41-52).

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS DUPĂ REJUDECARE

21. Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat decizia din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Ciuntu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative (vol. III, f.d. 115-134).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE REVIZUIRE

22. La 22 ianuarie 2025, Veaceslav Ciuntu a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de revizuire, solicitând în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă casarea deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție și reexaminarea cauzei cu emiterea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate de Veaceslav Ciuntu (vol. III, f.d. 137-140).

ARGUMENTELE REVIZUIRII

23. Veaceslav Ciuntu a invocat că, drept temei de revizuire constituie faptul că, prin Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 1674-1678 din 24 octombrie 2024, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, expert judiciar Petru Sajin, s-a constatat că impozitul pe venit calculat de către Inspectoratul Fiscal de Stat contribuabilului Veaceslav Ciuntu, reieșind din actele de control fiscal nr. 5-675551

din 29 iulie 2016 (pentru perioada 2012) în sumă de 397 732,93 MDL, actul de control fiscal nr. 5-675553 prelungit pe actul nr. 3-555933 (pentru perioada 2013) în sumă de 623 609 MDL, actul de control fiscal nr. 5-675554 prelungit pe actul nr. 3-555932 (pentru perioada 2014) în sumă de 610 488,92 MDL și actul de control fiscal nr. 5-675555 prelungit pe actul nr. 3-555933 (pentru perioada 2015) în sumă de 506 505,87 MDL nu a fost calculat corect din motivul, că în momentul efectuării controlului și întocmirii actelor de control menționate supra n-au fost luate în vedere mijloacele bănești primite de către Veaceslav Ciuntu de la Compania „TheNelinex” LTD, rezidentă a Republicii Cipru, pentru îndeplinirea lucrărilor și prestării serviciilor, conform contractului de dezvoltare software din 15 ianuarie 2011 în sumă totală de 11 941 309,47 MDL, inclusiv: anul 2012 – 2 213 551,94 MDL, anul 2013 – 3 464 494,00 MDL, anul 2014 – 3 418 844,68 MDL și în anul 2015 – 2 844 418,85 MDL.

24. În opinia revizuentului, Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 1674-1678 din 24 octombrie 2024 este obiect al probației, deoarece demonstrează că impozitul pe venit calculat de către Inspectoratul Fiscal de Stat contribuabilului Veaceslav Ciuntu nu a fost calculat corect, or, mijloacele bănești primite de către Veaceslav Ciuntu nu constituie venitul său impozabil, ci erau destinate pentru îndeplinirea lucrărilor și prestării serviciilor, conform contractului de dezvoltare software din 15 ianuarie 2011.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. În debut, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că legea administrativă nu reglementează instituția revizuirii actelor judecătorești de dispoziție, dar stipulează la articolul 195 din Codul administrativ că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171. Respectiv, procedura revizuirii urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

26. Art. 446 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

(2) Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 1861 pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.”

27. Art. 448 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

(2) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.”

28. Art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.”

29. Art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit principiului autorității de lucru judecat (*res judicata*), atunci când instanțele judecătorești au oferit o soluție definitivă asupra unei chestiuni litigioase, aceasta nu mai poate fi repusă în discuție. Însă, acest principiu nu are un caracter absolut și poate admite derogări doar în prezența unor circumstanțe esențiale și convingătoare, care justifică redeschiderea procesului.

31. Revizuirea, fiind o cale extraordinară de atac cu caracter de retractare, permite desființarea unei hotărâri irevocabile și reluarea judecării, dar este supusă unor condiții stricte. În acest sens, Codul de procedură civilă reglementează expres și exhaustiv, la art. 449, temeiurile în care poate fi solicitată revizuirea.

32. În sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, în baza căruia Veaceslav Ciuntu și-a întemeiat cererea de revizuire, temei de desființare a unei hotărâri judecătorești irevocabile poate constitui faptul că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

33. În interpretarea acestei norme, Completul de judecată reiterează că prin „circumstanțe nou-descoperite” se înțelege totalitatea faptelor juridice relevante (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea unor drepturi ori obligații, care au o importanță determinantă pentru soluția ce urma a fi pronunțată în cauză. Aceste circumstanțe trebuie să fi existat anterior pronunțării hotărârii irevocabile, dar să fi fost descoperite abia ulterior, nefiind cunoscute și nici accesibile revizuiantului în cadrul judecării inițiale.

34. În consecință, invocarea temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă presupune îndeplinirea cumulativă a două condiții esențiale:

(1) circumstanța invocată să fi existat anterior pronunțării hotărârii; și (2) să fi devenit cunoscută revizuentului abia după rămânerea definitivă a hotărârii.

35. Din perspectivă procesuală, aceste circumstanțe sau fapte esențiale trebuie să constituie obiect al probării, în vederea stabilirii existenței ori inexistenței unor fapte juridice apte să influențeze raporturile juridice deduse judecății.

36. Analizând temeiurile cererii de revizuire, Completul de judecată constată că Veaceslav Ciuntu a invocat, în calitate de circumstanță nou-descoperită, Raportul de expertiză judiciară nr. 1647-1647 din 24 octombrie 2024, care, în viziunea sa, constituie obiect al probației, deoarece demonstrează că impozitul pe venit calculat de către Inspectoratul Fiscal de Stat contribuabilului Veaceslav Ciuntu nu a fost calculat corect.

37. Cu toate acestea, instanța de revizuire apreciază că raportul de expertiză invocat nu poate constitui o circumstanță nou-descoperită în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, întrucât a fost întocmit la o dată mult ulterioară pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2020. Or, una dintre condițiile esențiale prevăzute de lege pentru admisibilitatea revizuirii pe acest temei este ca fapta sau circumstanța invocată să fi existat înainte de pronunțarea hotărârii, cerință care, în speță, nu este îndeplinită.

38. Raportul de expertiză judiciară nr. 1647-1647 din 24 octombrie 2024 nu poate fi calificat drept o circumstanță esențială și nou-descoperită în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece nu este o faptă sau o împrejurare care a existat anterior pronunțării hotărârii.

39. Expertizele judiciare întocmite după rămânerea definitivă a unei hotărâri nu pot constitui, prin ele însele, circumstanțe nou-descoperite, întrucât ele nu reflectă o realitate preexistentă neidentificată anterior, ci reprezintă o reevaluare subiectivă și tardivă a unor fapte deja analizate de instanță în procesul inițial.

40. În cazul dat, raportul de expertiză judiciară din 24 octombrie 2024 nu reflectă o realitate care ar fi existat înainte de 30 septembrie 2020, ci este rezultatul unei activități probatorii inițiate și finalizate după rămânerea definitivă a hotărârii. Această împrejurare exclude posibilitatea încadrării raportului în noțiunea de „circumstanță nou-descoperită”, întrucât nu corespunde cerinței obiective de temporalitate instituită de lege: aceea ca fapta să fi existat anterior hotărârii, dar să fi fost necunoscută și imposibil de aflat în mod rezonabil în cursul procesului inițial.

41. Acceptarea unui asemenea raport ca temei de revizuire ar conduce la o eludare a caracterului excepțional și limitativ al căii de atac a revizuirii, transformând această procedură într-o cale indirectă de rejudecare a litigiului, prin introducerea unor mijloace de probă întârziate, care nu au fost supuse contradictorialității în procedura anterioară. Aceasta ar afecta stabilitatea

raporturilor juridice consacrată prin decizia irevocabilă adoptată de Curtea Supremă de Justiție și ar aduce atingere principiului securității juridice, consacrat inclusiv în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

42. Prin urmare, Completul de judecată reține că Raportul de expertiză judiciară nr. 1647-1647 din 24 octombrie 2024 nu întrunește condiția prevăzută la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă privind existența anterioară a circumstanței invocate, motiv pentru care nu poate fi considerat un temei valabil de revizuire a deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție.

43. Din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că cererea de revizuire depusă de Veaceslav Ciuntu împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

44. În conformitate cu art. 269-270, art. 446 și art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Veaceslav Ciuntu împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni